

2.2 Děvčata

I když všeobecně jako malý kluk jsem rozhodně zastánce emancipace nebyl, holky jako celek jsem vnímal jako tvory nižší, než jakými jsme byli my, kluci – především proto, že si hrály s panenkami – tak jsem s koukáním po děvčatech začal dost brzy. O **Líbě Dolejškové** jsem se zmínil v článku *Vnímání politiky*. Pokud si vzpomínám, po organizačních změnách roku 1953 přešla do školy na Solidaritě a od té doby o ní nevím.

Během čtvrté a páté třídy jsem měl dvě "lásky", a o nich stále vím. První patří do období čtvrté a začátku páté třídy. Je to **Renáta Schillerová**, dnes Balcarová, manželka Pavla Balcara. Když jsem byl ve čtvrté třídě, ona byla v první. Je dcerou Renata Schillera, varhaníka, varhanáře a pozdějšího děčínského a salvátorského faráře, a tedy vnučkou Jindřicha Schillera, výrazné osobnosti ochranovské Jednoty bratrské, autora její oblíbené liturgie, a Hany, rozené Holanové, jejíž otec, Ing. Vítězslav Holan, býval poslancem za agrární stranu a v době, když jsem se o Renatu začal zajímat, byl komunisty vězněn. Schillerovi bydleli spolu Holanovými a Renátinou prababičkou Růženou Maličkou ve vile asi 400 m SZ od nás v ulici K Červenému dvoru č. 14.

Renáta má ještě mladší sestru Káťu¹. Se Schillerovými jsem chodíval do nedělní školy (chodil jsem "pro Renátu", bylo to sice na druhou stranu než ke kostelu, ale mně nějaký ten krok navíc nevadil), chodíval jsem k Schillerům na návštěvu (K Červenému dvoru 14, asi 400 m od nás), která se často odbývala na zahradě. Bývalo nás tam více, mj. Renátin nestrýcovsky mladý strýc Petr Holan a nějaké děti z nejbližšího sousedství. Při skákání ze sakury na Holanovic zahradě jsem si ve svém životě poprvé udělal výron kotníku, tehdy to spravily asi dva dny mimo školu s octanovými obklady.

---

¹ Kateřina Dvořáčková, manželka faráře Pavla Dvořáčka

Do doby mého zájmu o Renátu spadá radostná událost – propuštění Ing. Holana z vězení. Pracoval ovšem pak jako pomocný dělník, nejprve někde v dolech u Jílového u Prahy, pak ve strašnické Tesle.

Mezi zájmy čtvrtáka, resp. pátáka a prvňáčky, resp. druhačky je přece jen velký rozdíl, a když v páté třídě k nám do třídy přibyla nová spolužačka **Otilie Filipová**, pomaloučku jsem začínal koukat po ní. Byla tichá, jemná, velice pilná, měla však určité zdravotní problémy (asi šlo o skoliózu páteře nebo něco takového). Ve škole v přírodě tehdy nebyla, ale po návratu odtud jsem jí věnoval stále více pozornosti a Renáta se dostávala na okraj mého zájmu. A můj zájem o Otylku trval i na druhém stupni.